

Σερβίαν εις πόλεμον κρυφίως και εις τὸ φανερόν εὐχεται ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης. Ἡ Ῥωσσία ἀποκηρύττει τὴν Βουλγαρίαν και ἀντιπράττει εις τὴν ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ρουμελίας, ἐνῶ ἐν Ἀγγλίᾳ κυβέρνησις και ἀντιπολίτευσις ἀναλαμβάνουσιν ἐκθύμως τὴν προστασίαν τῶν Βουλγάρων. Καὶ ἐνῶ τὸ καθεστῶς τὸ ὅποιον προσπαθοῦν νὰ ἐμβάλλωσιν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος διαρρηγνύεται και καταρρέει ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἡ Συνδιάσκεψις μακαρίως ἐξακολουθεῖ νὰ συνεδριάζῃ παρὰ τὸν Βόσπορον και ἐλπίζει μάλιστα, ὡς τηλεγραφοῦσι, ν' ἀπολήξῃ τὸ ἔργον τῆς εις εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Ὡ, ἡ Συνδιάσκεψις! πάντοτε τὸ εἶπα και τὸ ὑπεστήριξα ὅτι αἱ Συνδιασκέψεις, ἡ τραπεζομαντεία και αἱ πομάχαι τῆς τριχοποιίας εἶνε αἱ θαυμασιώτεραι τῶν ἐφευρέσεων τῶν τελευταίων χρόνων!

Ἐννοεῖται ὅτι τοιαύτη ἐξωτερικὴ κατάστασις ἐπρεπε νὰ ἔχῃ τὸν ἀντίκτυπον εις τὸ ἐσωτερικόν. Καὶ ἰδοὺ ὁ κ. Τρικούπης συμμαχεῖ μὲ τὸν κ. Δηληγιάννην και ὁ κ. Δηληγιάννης ἀπακρούει τὴν συμμαχίαν τοῦ κ. Τρικούπῃ· ὁ κ. Λομβάρδος ἐξανίσταται κατὰ τῆς συμμαχίας ὁ κ. Τρικούπης τὸν ἀποκηρύττει και ταυτόχρονως τὸν ὑπερασπίζει· οἱ συμφηφούντες μετὰ τοῦ ὑπουργείου καταψηφίζουσιν αὐτὸ και οἱ καταπολεμοῦντες αὐτὸ δίδουσι ψῆφον ἐμπιστοσύνης. Αἱ ἡμερίδες τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἀποχρώσεων δὲν ἤξεύρουσι ποῖον νὰ ἐπαινέσουσι και ποῖον νὰ κατακρίνουσι, πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς εἰκόνης ἐπρεπε ὁ μόνος ἐκ τῶν ἐπιζώντων κυνῶν τοῦ κ. Σταμούλη νὰ παύσῃ ἀκολουθεῖν τὸν κύριόν του και ν' ἀκολουθῇ τὸν κ. Δουζιναν διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν: Δὲν γνωρίζει πλέον τὸ σκυλί τὸν ἀφέντη τοῦ!

▲▲▲

Και ἡμεῖς; . . .

Ἡ ἀτυχὴς αὕτη ἐρώτησις εἶνε ἀπὸ τῆς 7 Σεπτεμβρίου και ἐντεῦθεν καταδεδωκασμένη νὰ μὴ ἐπιδέχεται ἀπάντησιν. Ἡ ἀπόφασις τῶν συμμάχων μας Σέρβων ἀνέτρεψεν ὅλους τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἀργοπορίας και μᾶς ἠνάγκασε νὰ σκεφθῶμεν ὅτι εἶνε καιρὸς ἔργων γενναίων.

Και ἰδοὺ τῶ ὄντι ἔχομεν μέχρι τοῦδε τρεῖς ἐκτρώσεις πολιτικοῦ ζητήματος ἐν τῇ βουλῇ, μίαν ἀποτυχοῦσαν ἀπόπειραν πυγμαχίας, μίαν ἐνστασιν περὶ καλπονοθεύσεως ἐν Καραθρότοις, τὸ ζήτημα τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων, τοῦ ἐν Γυθείῳ γυμνασίου, τοῦ διορισμοῦ τοῦ Γορτυνίου γραμματοδιδασκάλου, τὸ ζήτημα τῆς μεταφορᾶς τοῦ τελωνείου εις Κόπραιναν. . .

Ἄν ὁ πυρετώδης οὗτος ὄργασμός δὲν καταπέσῃ, εἶνε πλέον ἀναμφίβολον ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ 25 Μαρτίου—ἡμέραν καθ' ἣν ὡς ἐλέγετο ἐπρόκειτο νὰ γείνη τὸ πολεμικὸν κίνημα, ἂν δὲν ἐπῆρχετο τὸ ἀπρόοπτον—ἀφοῦ πανηγυρίσωμεν διὰ καταλλήλου συλλαλητηρίου τὴν ἑορτὴν και διακηρύξωμεν τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ προσκυνήσωμεν εὐσεβῶς εις ἱστορικὴν τινα ἐκθεσίαν ἐν ἣ θὰ ὦσιν ἐκτεθειμένα πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐνδόξοις ἀντικειμένοις και τὰ κειμήλια τὰ ὑπενθυμίζοντα τὴν παροῦσαν μεγάλην ἐποχὴν, ἥτοι μίαν βελόντζαν ἐφῆδρου, ἐν τεμάχιον κουραμάνας, ἐν ξίφος ἐπικούρου, τὴν σημαίαν τῆς μεγάλης ιδέας ἣν ἀνεπέτασεν αἰεποτε ὁ κ. Λομβάρδος και εις φωτογραφικοὺς πίνακας τὴν ἐκτύλιξιν τοῦ τριακονταετοῦς βίου δι' ὃν ἐκαυχῆθη ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος.

ΗΧΩ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

Ὁ λοχίας (κατὰ τὴν θεωρίαν).—Τὰ χρέη τοῦ σκοποῦ εἶνε ὅταν περνᾷ ὁ ταγματάρχης, γνωρίζοντας και μὴ νὰ παρουσιάσῃ, ὅταν περνᾷ λείψανον γνωρίζοντας και μὴ νὰ παρουσιάσῃ, ὅταν περνᾷ ἢ μητέρα του (τοῦ σκοποῦ) και τρεῖς χρόνια νὰ ἔχῃ νὰ τὴν ἴδῃ, πρέπει νὰ τὴν ἐρωτήσῃ τίς εἶ, και νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ περάσῃ.

++

Ὁ λοχίας (κατὰ τὴν θεωρίαν).—Πρέπει νὰ γνωρίζετε νὰ διπλώνετε τὰς κουβέρτας σας, διότι ὅταν εἴσθε νικτοὶ (=νυκτὸς φρουρῆ) θὰ βρεθῆτε εις δύσκολον θέσιν.

++

Ὁ δεκανεὺς. — Μετακαβολή!

Ὁ στρατιώτης μὴ γνωρίζων μένει ἀκίνητος.

— Μωρέ, προὔπρητέησες ἢ εἶσαι πρωτοφανές; (=νεοσύλλεκτος).

++

Ὁ προγυμναστής. — Ἄν κάνετε τὴν μεταβολὴ ἄλλος μὲ τρεῖς κινήσεις, ἄλλος μὲ τέσσαρες κ' ἐγὼ μὲ δύο, τότε πῶς θὰ προουδέσῃ ἡ πατρίς;

++

Ὁ δεκανεὺς. — Νὰ γυαλίζετε τὰ κουμπιά σας κ' ἔχετε χάρι ποῦνε και τὰ ἴδικά μου ἀγγάλιστα, εἶδ' ἄλλως θὰ σᾶς τιμωροῦσα.

++

Ὁ ἐπιλοχίας (πρὸς ἕνα στρατιώτην). — Γιατί, βρέ, δὲν πηγαίνεις στὸν στρατῶνα παρὰ κάθες' ἐξω μὲ τὴν κουβέρτα σου;

Ὁ στρατιώτης (ἐγειρόμενος και φέρων σέβας). — Ἐπειδὴ τακτοποιῶν τοὺς κορέους, κύριε ἐπιλοχία!

++

Ὁ λοχαγός. — Ὅσοι εἶνε ἐπιστήμων ἰατροὶ νὰ ἐξέλθουν ἐξω.

++

Ὁ λοχαγός. — Βρέ, μὴ νομίζετε πῶς εἶνε ὁ στρατὸς τίποτις μέρθην;

Ἀξενόσεις

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

— Κλίνειτ' ἐπ' ἀριστερά!
— Ἐνα, δύο, ἕνα, δύο,
και βαδίζετε γερὰ
μέσ' στὴ λάσπη, μέσ' στοῦ κρόου.
Δεμοῦρῆ, οὐλαμοῦ,
ἐμπρός, ὅλοι στὴ γραμμῆ!

Νά, ἡ σάλπιγξ μᾶς καλεῖ,
στρατιῶται, σοῦρτα, φέρτα,
και μὴ φαίνεσθε δελοῖ.
ὁ καθεὶς μισὴ κουβέρτα!
Σάλπιγγες κάθε στιγμῆ,
μέρα νύκτα στὴ γραμμῆ!

Τώρα μέσα στοῦ στρατό
ἄνω κάτω, κάτω ἄνω,
μὰ 'στους βράχους σὰν πιτῶ
για τὴ δόξα θ' ἀποθάνω!
Τώρα λόχοι κ' οὐλαμοῦ,
ἐμπρός, ὅλοι στὴ γραμμῆ!

Ἐμπρός ὅλοι μὲ καρδιά
λιανταρίσια μέσ' 'στὰ στιχία!...
Μὰ νομίζω, βρέ παιδιά,
και θαρρῶ πῶς εἶν' ἀλθίεια,
πῶς πρὶν ἔλθῃ ἡ στιγμῆ
θ' ἀποθάνω στὴ γραμμῆ!

Ἡρώδης ὁ Ἄττινός

Guettiere